

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

બેંકટ અને અન્ય એક

વિરુદ્ધ

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય

નવેમ્બર ૨૫, ૨૦૦૪

[ન્યાયમૂર્તિ અરિજીત પાસાયત અને ન્યાયમૂર્તિ એસ. એચ. કાપડિયા]

૬૬ સંહિતા, ૧૮૬૦:

કલમ ૩૪ સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૩૨૬-ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા દોષિત ઠેરવવામાં આવેલા ચાર આરોપી-હાઈકોર્ટ દોષિત ઠેરવે છે પરંતુ બે આરોપીઓની સજાને ઘટાડીને અગાઉથી પસાર થયેલા સમયગાળા સુધી ઘટાડે છે-બાકી રહેલા બે આરોપીઓએ અપીલ દાખલ કરી છે-હાઈકોર્ટ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવેલા સમાધાનના આધારે ગુનાને વધારવાની તેમની વિનંતી-ચોજવામાં આવે છે, કલમ ૩૨૦ ફો.કા.સં. ની પેટા-કલમ (૧) અને (૨) સાથે જોડાયેલા કોષ્ટકો દ્વારા આવરી લેવામાં આવેલા ગુનાઓને જ ચક્રવૃદ્ધિ કરી શકાય છે-જો કે, પક્ષોએ તેમના વિવાદનું સમાધાન કરી લીધું હોય અને ૧૦ વર્ષ વીતી ગયા હોય,

સજાને ઘટાડીને પહેલેથી જ પસાર થયેલા સમયગાળા સુધી ઘટાડી દેવામાં આવે છે-ઉપરાંત, દંડ લાદવામાં આવ્યો -દંડ સંહિતા, ૧૯૭૩-કલમ ૩૨૦.

અપીલકર્તાઓ, એ-૧ અને એ-૨, એ-૩ અને એ-૪ સાથે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ભા.દં.સં. સી.ની કલમ ૩૨૬/૩૪ અને ૩૨૫/૩૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. અપીલકર્તાઓ અને એ-૩ને ભા.દં.સં. સી.ની કલમ ૩૪ સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૩૨૬ હેઠળ એક વર્ષની જેલની સજા ફટકારવામાં આવી હતી; પરંતુ એ-૪ની ઉંમરને ધ્યાનમાં રાખીને તેને એક મહિનાની જેલની સજા અને રૂ. ૫૦૦ આપવામાં આવે છે. ઉચ્ચ અદાલતે એ-૩ અને એ-૪ની સજાને ઘટાડીને તે સમયગાળો કરી દીધો જે પહેલાથી પસાર થઈ ચૂક્યો છે. જો કે, એ-૧ અને એ-૨ની સજા જાળવી રાખવામાં આવી હતી. પક્ષકારો વચ્ચે સમાધાનના આધારે આદેશમાં ફેરફાર કરવાની તેમની અરજી પણ નકારી કાઢવામાં આવી હતી.

અપીલોનો નિકાલ કરતા કોર્ટે એવું માન્યું હતું કે;

૧.૧.દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા ૧૯૭૩ની કલમ ૩૨૦માં સમાવિષ્ટ કાયદાકીય આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, માત્ર પેટા-કલમ (૧) અને પેટા-કલમ (૨) સાથે જોડાયેલા કોષ્ટકો દ્વારા આવરી લેવામાં આવેલા ગુનાઓને જ ચક્રવૃત્તિ કરી શકાય છે અને ભા.દં.સં. સી. હેઠળ સજા પામેલા બાકીના ગુનાઓને ચક્રવૃત્તિ કરી શકાતા નથી. રામપૂજનના કેસમાં અને મહેશ ચંદના કેસમાં અપનાવવામાં આવેલ માર્ગ કાયદા અનુસાર ન હતો.[૪૧૦-એ, બી]

સુરેન્દ્ર નાથ મોહંતી અને અન્ય વિરુદ્ધ ઓરિસ્સા રાજ્ય, [૧૯૯૯] ૫ એસ.સી.સી. ૨૩૫ અને રામલાલ વિરુદ્ધ જમ્મુ અને કાશ્મીર રાજ્ય, [૧૯૯૯] ૨ એસ.સી.સી. ૨૧૨ પર આધાર રાખ્યો હતો.

રામ પુજન વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય, [૧૯૭૩] ૨ એસ.સી.સી. ૪૫૬ અને મહેશ ચંદ વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય, [૧૯૯૦] સપ.એસ.સી.સી. ૬૮૧, ઈનક્ચુરિયમ દીઠ યોજાય છે.

વાય. સુરેશ બાબુ વિરુદ્ધ આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્ય, જે. ટી. (૧૯૮૭) ૨ એસસી ૩૬૧, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

૧.૨. જો કે, પક્ષકારોએ અદાલતની બહાર તેમના વિવાદનું સમાધાન કર્યું છે તે હકીકતને ધ્યાનમાં લેતા, ઘટનાની તારીખથી ૧૦ વર્ષ વીતી ગયા છે તે હકીકત અને અપીલકર્તાઓ પહેલેથી જ ઘણા મહિનાની કેદમાંથી પસાર થઈ ચૂક્યા છે તે વધુ હકીકતને ધ્યાનમાં લેતા, જો કેદની સજાને ઘટાડીને પહેલેથી જ પસાર કરવામાં આવેલી અવધિ કરવામાં આવે તો ન્યાયનો અંત આવશે, ઉપરાંત ભા.દં.સં. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૨૬ હેઠળ દરેક આરોપી પર ૩. ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલી અને હાઈકોર્ટ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવેલી સજામાં તે મુજબ ફેરફાર કરવામાં આવે છે.[૪૧૧-એ, બી]

ફોજદારી અપીલી હુકુમત:

ફોજદારી અપીલ નંબર ૧૩૪૪-૧૩૪૫/૨૦૦૪.

ઑરંગાબાદ ખાતે બોમ્બે હાઈકોર્ટના ક્રિમિનલ રીવિઝન એપિલિકેશન નંબર ૧૬૭/૧૯૯૫ માં ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૬૭/૧૯૯૫ અને ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૩૧૩/૨૦૦૪ માં ૧૧.૧૨.૨૦૦૩ અને ૧.૪.૨૦૦૪ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તાઓ માટે બી. એન. દેશમુખ, એસ. સૂરિયા કુમારન અને વેંકટેશ્વર રાવ.

સામાવાળા માટે મુકેશ કે. ગિરી.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ અરિજીત પસાયત દ્વારા આપવામાં આવ્યો.

પરવાનગી આપવામાં આવી.

અપીલકર્તાઓ બોમ્બે હાઈકોર્ટ, ઓરંગાબાદ બેન્ચના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાની કાયદેસરતા પર સવાલ ઉઠાવે છે. એ-૧ અને એ-૨ (ત્યારબાદ 'આરોપી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) તરીકે વર્ણવવામાં આવેલા અપીલકર્તાઓએ ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (ટૂંકમાં 'આઈ. પી. સી.') ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૨૫ અને ૩૨૬ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે વિદ્વાન ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ, પ્રથમ વર્ગ, ઉસ્માનાબાદ દ્વારા નોંધવામાં આવેલી તેમની દોષિતતાની શુદ્ધતા પર સવાલ ઉઠાવ્યા હતા.

કલમ ૩૪ ભા.દં.સં. સી. સાથે વાંચી શકાય તેવા કલમ ૩૨૬ સાથે સંબંધિત ગુના માટે એ-૧ થી એ-૩ દરેકને વિદ્વત ટ્રાયલ જજ દ્વારા એક વર્ષની કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી અને ડિફોલ્ટ શરત સાથે રૂ. ૫૦૦ નો દંડ ચૂકવવામાં આવ્યો હતો. પરંતુ એ-૪ની ઉંમરને જોતા, તેને એક મહિનાની જેલની સજા ફટકારવામાં આવી હતી અને ડિફોલ્ટ શરત સાથે રૂ. ૫૦૦ નો દંડ ચૂકવવામાં આવ્યો હતો. ભા.દં.સં. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૩૨૫ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે કોઈ અલગ સજા આપવામાં આવી ન હતી.

વાદગ્રસ્ત ચુકાદો દ્વારા, ઉચ્ચ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે પીડિત રત્નાબાઈ (ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. -૨) ના પગ અને પીડિત માણિક (ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. -૧) ના માથા પર ઈજા માટે એ-૩ જવાબદાર નથી અને લાંબા સમયની નોંધ લેતા કસ્ટોડિયલ સજા ઘટાડીને અગાઉથી પસાર થઈ ચૂકેલા સમયગાળા

સુધી ઘટાડવામાં આવી હતી.જો કે, દંડ વધારીને રૂ.૨,૦૦૦/- કરવામાં આવ્યો હતો, પાંડુરંગ મોહન આડે (એ-૪) માટે પણ, તેની ઉંમરને ધ્યાનમાં રાખીને દંડ વધારીને રૂ.૨,૦૦૦/- કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ કસ્ટોડિયલ સજાને ઘટાડીને તે સમયગાળો કરવામાં આવ્યો હતો જે પહેલાથી જ પસાર થઈ ચૂક્યો છે. જ્યાં સુધી વર્તમાન અપીલકર્તાઓની વાત છે ત્યાં સુધી એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે આપવામાં આવેલી સજામાં દખલગીરીનો કોઈ અવકાશ નથી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, ચારેય આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા પરંતુ જુદી જુદી સજાઓ લાદવામાં આવી હતી.

બોમ્બે પ્રોબેશન ઓફ ઓફેન્ડર્સ એક્ટ (ટૂંકમાં 'પ્રોબેશન એક્ટ') નો લાભ અપીલકર્તાઓને અપાયેલા ગુનાની પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને આપવામાં આવ્યો ન હતો.

૧૧.૧૨.૨૦૦૩ પર રિવિઝન અરજીનો નિકાલ કર્યા પછી, એક અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે પીડિતાઓ અને આરોપી વ્યક્તિઓ વચ્ચે આ બાબતમાં સમાધાન કરવામાં આવ્યું છે અને તેથી, આદેશમાં ફેરફાર થવો જોઈએ.આ અરજી વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી અને જણાવ્યું હતું કે રિવિઝન અરજીના નિકાલ પછી આદેશમાં ફેરફાર કરવાની કોઈ તક નથી.

અપીલના સમર્થનમાં, તથ્યાત્મક પાસાઓ પર ઘણા મુદ્દાઓ ઉઠાવવામાં આવ્યા હોવા છતાં, અમે શોધી કાઢીએ છીએ કે નીચેની અદાલતોએ એક સાથે શોધી કાઢ્યું છે કે આરોપી વ્યક્તિઓ પીડિત રત્નાબાઈ અને માણિક પર થયેલી

ઈજાઓ માટે જવાબદાર હતા અને તેથી, સાક્ષીઓના પુરાવાને ધ્યાનમાં રાખીને, ખાસ કરીને, ઘાયલ સાક્ષીઓના તારણો પર પહોંચવામાં દખલગીરી માટે કોઈ અવકાશ નથી.

ત્યારબાદ અપીલકર્તાઓ માટે વિદ્વાન કાઉન્સેલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે ઘટના ૧.૩.૧૯૯૩ પર થઈ હતી અને એક દાયકાથી વધુ સમય વીતી ગયો છે અને તે દરમિયાન પક્ષકારોએ તેમના મતભેદોને ઉકેલ્યા છે, સમાધાન કર્યું છે અને તેથી, ઉચ્ચ અદાલતે આદેશમાં ફેરફાર કરવાની વિનંતી સ્વીકારી લેવી જોઈએ.

વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે કલમ ૩૨૬ હેઠળનો ગુનો ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ (ટૂંકમાં 'સંહિતા') ની કલમ ૩૨૦ (૯) ની દ્રષ્ટિએ સમાધાનપાત્ર નથી, તેમ છતાં આ અદાલત ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ (ટૂંકમાં 'બંધારણ') ની કલમ ૧૪૨ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરી શકે છે અને જરૂરી આદેશો પસાર કરી શકે છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે અન્ય સહ-સહઆરોપી વ્યક્તિઓને આપવામાં આવેલો લાભ અપીલકર્તાઓને ઉપલબ્ધ કરાવવો જોઈએ અને કસ્ટોડિયલ સજાને અગાઉથી પસાર થઈ ચૂકેલા સમયગાળા સુધી ઘટાડવી જોઈએ.

અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન કાઉન્સેલ દ્વારા ભારપૂર્વક દલીલ કરવામાં આવી છે કે વિવાદનો સૌહાર્દપૂર્ણ રીતે નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો અને આ બાબત સાથે સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું, તેથી ઉચ્ચ અદાલતે ગુનાઓ વધારવા માટે પરવાનગી આપવી જોઈતી હતી અને અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવીને સજા ન

આપવી જોઈતી હતી. આ હેતુ માટે, રામ પૂજન વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય (૧૯૭૩ (૨) એસ.સી.સી. ૪૫૬) અને મહેશ ચંદ વિરુદ્ધ રાજ્ય રાજસ્થાન (૧૯૯૦ પૂરક એસ.સી.સી. ૬૮૧) માં આ અદાલતના નિર્ણયો પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે. આની સામે, સામાવાળાના વિદ્વાન કાઉન્સેલ રજૂઆત કરી હતી કે ભા.દં.સં. સી.ની કલમ ૩૨૬ હેઠળનો ગુનો સમાધાનપાત્ર નથી અને ઉચ્ચ અદાલતે તેને સમાધાન કરવાની અરજીને યોગ્ય રીતે નકારી કાઢી છે. તેમણે, આ હેતુ માટે, રામલાલ વિરુદ્ધ જમ્મુ અને કાશ્મીર રાજ્ય (૧૯૯૯ (૨) એસ.સી.સી. ૨૧૨) માં આ અદાલતના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો, જેમાં સંહિતાની કલમ ૩૨૦ (૯) નો ઉલ્લેખ કર્યા પછી કોર્ટે અવલોકન કર્યું હતું કે મહેશ ચંદ(ઉપરોક્ત) ના કેસમાં ચુકાદો આકસ્મિક રીતે આપવામાં આવ્યો હતો.

અમારા મતે, સામાવાળા માટે વિદ્વાન કાઉન્સેલની રજૂઆત સ્વીકારવી જરૂરી છે. ભા.દં.સં. સી. હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓના સમાધાન માટે, સંહિતાની કલમ ૩૨૦ હેઠળ સંપૂર્ણ યોજના પૂરી પાડવામાં આવી છે. કલમ ૩૨૦ની પેટા-કલમ (૧) એ જોગવાઈ કરે છે કે કોષ્ટકમાં ઉલ્લેખિત ગુનાઓને ઉપરોક્ત કોષ્ટકની કલમ ૩માં ઉલ્લેખિત વ્યક્તિઓ દ્વારા વધારી શકાય છે.વધુમાં, પેટા-કલમ (૨) એ જોગવાઈ કરે છે કે કોષ્ટકમાં ઉલ્લેખિત ગુનાઓ પીડિત દ્વારા અદાલતની પરવાનગી સાથે વધારી શકાય છે. આની વિરુદ્ધ, પેટા-કલમ (૯) ખાસ જોગવાઈ કરે છે કે "આ કલમ દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલ જોગવાઈ સિવાય કોઈ પણ ગુનાનું ચક્રવૃત્તિ કરવામાં આવશે નહીં". ઉપરોક્ત કાયદાકીય આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, ઉપર જણાવ્યા મુજબ કોષ્ટક ૧ અથવા કોષ્ટક ૨ દ્વારા આવરી

લેવામાં આવેલા ગુનાઓને જ ચક્રવૃદ્ધિ કરી શકાય છે અને ભા.દં.સં. સી. હેઠળ સજા પામેલા બાકીના ગુનાઓને ચક્રવૃદ્ધિ કરી શકાતા નથી. વધુમાં, રામ પૂજનના કેસમાં (ઉપરોક્ત) નિર્ણય અપીલકર્તાઓ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલને આગળ વધારતો નથી. ઉપરોક્ત કેસમાં, કોર્ટે એવું માન્યું હતું કે જે મોટા ગુનાઓ માટે આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે તે નિઃશંકપણે બિન-સમાધાનકારક છે, પરંતુ સજાની માત્રા નક્કી કરવામાં સમાધાનની હકીકતને ધ્યાનમાં લઈ શકાય છે. રામલાલના કેસમાં (ઉપરોક્ત) કોર્ટે વાચ. સુરેશ બાબુ વિરુદ્ધ આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્ય (જે. ટી. (૧૯૮૭) ૨ એસ.સી. ૩૬૧) માં આ અદાલતના નિર્ણયનો અને મહેશ ચંદના કેસમાં (ઉપરોક્ત) સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલા નીચેના નિરીક્ષણોનો સંદર્ભ આપ્યો હતો અને નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો હતો: (એસ.સી.સી. પૃષ્ઠ ૬૮૨, પરિચ્છેદ ૩) "૩.અમે આ કેસ અને ગુનાને ચક્રવૃદ્ધિ કરવાની પરવાનગી માંગવા માટે રજૂ કરવામાં આવેલી અરજી પર પણ ચિંતા સાથે વિચારણા કરી હતી. કેસની પ્રકૃતિ અને જે સંજોગોમાં ગુનો કરવામાં આવ્યો હતો તેની તપાસ કર્યા પછી, તે યોગ્ય હોઈ શકે છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ તેમને ગુનાનું ચક્રવૃદ્ધિ કરવાની મંજૂરી આપશે.

વાચ. સુરેશ બાબુના (ઉપરોક્ત) કેસમાં કોર્ટે ખાસ અવલોકન કર્યું છે કે ઉપરોક્ત કેસને "પૂર્વવર્તી તરીકે ગણવામાં આવશે નહીં".ઉપરોક્ત બે નિર્ણયો હકીકતો પર આધારિત છે અને કોઈ પણ સંજોગોમાં, કલમ ૩૨૦ની પેટા-કલમ (૯) તરફ કોર્ટનું ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું ન હતું તે રીતે તેમને અસ્પષ્ટતા મુજબ

ગણી શકાય.આથી, ઉચ્ચ અદાલતે કલમ ૩૨૬ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાને ચક્રવૃત્તિ કરવાની મંજૂરી આપવાનો સાચો ઇનકાર કર્યો હતો.

અમે પુનરાવર્તન કરીએ છીએ કે રામ પૂજનના કેસમાં (ઉપરોક્ત) અને મહેશ ચંદના કેસમાં (ઉપરોક્ત) અપનાવવામાં આવેલ માર્ગ કાયદા અનુસાર ન હતો. ઉપરોક્ત સ્થિતિ સુરેન્દ્ર નાથ મોહંતી અને અબ્ર વિરુદ્ધ ઓરિસ્સા રાજ્ય અને અન્ય (૧૯૯૯ (૫) એસ.સી.સી. ૨૩૮)ના કેસમાં આ અદાલતની ત્રણ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે વિસ્તૃત રીતે સૂચવી હતી.

જો કે, પક્ષકારોએ અદાલતની બહાર તેમના વિવાદનું સમાધાન કર્યું છે તે હકીકતને ધ્યાનમાં લેતા, ઘટનાની તારીખથી ૧૦ વર્ષ વીતી ગયા છે તે હકીકત અને અપીલકર્તાઓ પહેલેથી જ ઘણા મહિનાની કેદમાંથી પસાર થઈ ચૂક્યા છે તે વધુ હકીકતને ધ્યાનમાં લેતા, જો કેદની સજાને ઘટાડીને પહેલેથી જ પસાર કરવામાં આવેલી અવધિ કરવામાં આવે તો ન્યાયનો અંત આવશે, ઉપરાંત દરેક આરોપી પર કલમ ૩૪ ભા.દં.સં. સી. સાથે વાંચીને કલમ ૩૨૬ હેઠળ રૂ.૫૦૦૦ નો દંડ લાદવામાં આવશે. દંડની ચુકવણી ન કરવામાં આવે તો સંબંધિત અપીલકર્તાઓને વધુ છ મહિનાની જેલની સજા ભોગવવી પડશે. અમે ગુનાઓની અન્ય ગણતરીઓ પર કોઈ અલગ સજા લાદવાનું પણ ટાળીએ છીએ. દંડની રકમમાંથી, જો વસૂલવામાં આવે તો, રૂ. ૪૦૦૦/- વળતર તરીકે દરેક ઈજાગ્રસ્તોને ચૂકવવામાં આવશે.

અપીલોનો તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે.

અરજીઓનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.